

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa S. M.

przeciwko D. S.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 13 lutego 2013 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3) oddala wniosek adw. M. O. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest

uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca oparła na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Wskazana w tym przepisie przyczyna przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Zdaniem skarżącej, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z uwagi na to, że materiał dowodowy wskazuje w sposób oczywisty, iż pozwany korzystając z prawa nabytego w drodze zawartej z powódką umowy, do zaspokojenia swojego roszczenia ewidentnie narusza zasady współżycia społecznego. Tego rodzaju uzasadnienie powołanej przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w żaden sposób nie spełnia wymogu przedstawienia juredycznej argumentacji popierającej wniosek i świadczy o niewłaściwym pojmowaniu instytucji skargi kasacyjnej. Nie ma też uzasadnienia konstruowanie zarzutu naruszenia art. 5 k.c. przez jego niezastosowanie dla uwzględnienia na tej podstawie roszczenia powódki.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.

Wniosek o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu został oddalony, bowiem wnoszenie oczywiście bezzasadnych środków zaskarżenia nie jest udzieleniem pomocy prawnej, podlegającej finansowaniu ze środków publicznych.